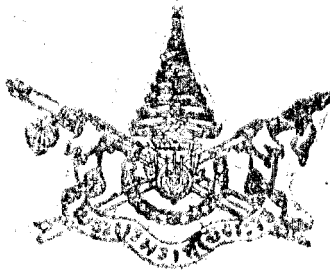

๒๓๖

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ เมษายน ๒๔๗๘

พระราชนิพนธ์
นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการต่อต้านการดำเนินการ
สงครามของญี่ปุ่น พุทธศักราช ๒๔๗๘

อานันทมหิดล

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล มีพระบรมราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการ
การต่อต้านการดำเนินการสงครามของญี่ปุ่นหรือ ดำเนินงาน
เพื่อการนั้น

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ เมษายน ๒๔๘๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ นรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการต่อต้านการดำเนินการ สงคราม ของญี่ปุ่น พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาการกระทำก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นการต่อต้านการดำเนินการสงคราม ของญี่ปุ่น หรือการดำเนินงานเพื่อการนั้นให้ผู้กระทำเป็นอันพ้นจากความผิดทั้งสิ้น

มาตรา ๔ ถ้าผู้ใดได้รับนรโทษกรรมตามมาตรา ๓ ต้องคุมขังอยู่ในเรือนจำ ให้ผู้นั้นยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ดังกล่าวในมาตรา ๑ เพื่อให้พิจารณาลบข้อคดีไป

มาตรา ๕ บุคคลที่ได้พ้นโทษไปก่อนวันใช้พระราชบัญญัติ ถ้าโทษนั้นเป็นโทษในความผิดที่ได้รับนรโทษกรรม

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ เมษายน ๒๔๘๘

ตามพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ซึ่งออกต่อคณะกรรมการตั้ง
กล่าวในมาตรา ๑ พิจารณารับขึ้นแล้วแสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับ
นิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖ เมื่อบุคคลที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งแสดงว่า
เป็นผู้ได้รับนิรโทษกรรมตามความในมาตรา ๕ หรือที่คณะ
กรรมการมีคำสั่งให้ปล่อยตัวตามความในมาตรา ๑ ได้ร้องขอ
ก็ให้คณะกรรมการ ออกหนังสือรับรองว่าเป็นบุคคลที่ได้รับ
นิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗ ให้มีกรรมการซึ่งคณะหนึ่งประกอบด้วย
ประธานสภาฎีกาเป็นประธาน อธิบดีศาลอุทธรณ์ อธิบดี
ศาลอาญา อธิบดีกรมอัยการ และเจ้ากรมพระธรรมนูญ
เป็นกรรมการ มีหน้าที่ซึ่งกล่าวในมาตรา ๕ ในมาตรา ๕ และ
ในมาตรา ๖

ในการพิจารณาคำร้องขอของบุคคลผู้จะคุมขังตามความ
ในมาตรา ๕ เมื่อคณะกรรมการพิจารณเห็นว่าบุคคลนั้นเป็น
ผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ เมษายน ๒๔๗๘

คณะกรรมการมีคำสั่งไปยังผู้บัญชาการเรือนจำให้ปล่อยตัวไป
โดยมิชักช้า

มาตรา ๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
คณะกรรมการมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลให้มาให้ถ้อยคำ
หรือให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่สามารถใช้เป็นพยาน
หลักฐาน และสั่งให้บุคคลสาบานหรือปฏิญาณก่อนให้
ถ้อยคำได้

มาตรา ๙ ในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ ให้ถือว่า
กรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามความ
หมายของกฎหมายว่าด้วยลักษณะอาญา

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
รัฐมนตรีว่าราชการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

รับสั่งของพระบรมราชโองการ

ปรีดี พนมยงค์

นายกรัฐมนตรี